

אחרי כמה שבועות ישבנו על כוס קפה וראו אמר לי פתאום: בואי נהחתי'...
 הלכנו לרבנות אבל הרבנים רצו שי
 הוא יהיה, הוא לא הסכים אז נסענו
 לחו"ל והתחתנו שם.
 בהתחלה הייתי בתימסק נאכיות, אבל
 לאט לאט התחלתי לנגן אנשים, לקרוא
 ספרים, לפרוץ את העיניים ולראות דברים.
 הם נרו בכפר תולדו הקטן של הבעל
 בדוגמק, הוא עבד בצילום והוא ניגן
 באקורדיון, אחריכן התחילה טרה לכתוב
 בעצמה, הכניסה את האקורדיון לנספח
 ולפרוץ לנגן בגיטרה, הוא הוסיפה באוני
 בריטיות בחיבי סקנדינביה וקצרה אחרי
 רבה.
 מספרת טרה: בהתחלה טרתי חומר
 ישראלי, שהיחסתי אותו בליה ברורה,
 אבל הרבנים שכל השירים האלה לא טוב
 ויום אלו, לא הבנתי איך בארץ כמו שלנו,
 שיש בה כל כך הרבה בעיות, הן לא
 משתקפות בשירה, במקום לכתוב דברים
 אסתטיים כותבים על התנ"ך, על העבר
 על האהבה ועל הסכר.
 התחלתי לא לשון הארץ
 סויה שלי, נסעתי בטינובוס בכפרים הי
 אינדיאניים בגונגלים של דרום אמריקה,
 קלטה, ספגתי והתחלתי לפרוץ, היום כשי
 אני טרה אני מנסה להעביר דרך השירים
 אינדיאניים, יש לי רעיון, הקונסטה
 בלאנס לאינדיאניים שבירת דרך צנורות
 אני חושבת שיש להם זה לא טוב, להגיד
 משהו במסגרת רחבה יותר זה יותר משני
 ואני מנסה היום את התוויקטיות שלי
 לסלול יותר פרגמטי.
 הוא נימנית עם חגי הסמל בצרפת,
 יוצרת קשרים עם מסוררים ואישים פלס'
 טינים ומנסה ללמוד את הבעות שלהם,
 הוא השתתף בסמינל הוורודי-ירוקי הי
 ראשון שארגן בצרפת למסרות של קרוב
 והבנה הדוידה בין שני הנשים, אבל היא
 רואה את הבעות דבר הרבה יותר או
 ניכרמלי, לא רק הישראלים והסלטינים
 מפנימים אותה, היא מפנימת בעיות
 של אירופאי, עיראק וארנסטיה.

צוירה בענדיה

החודש ביקרה טרה בארץ וניסתה לעבוד
 קשרים עם אנשים בעלי הנהגה, אולי
 בעקבות הביקור והפגישות פצרה תוציא
 הקליטה חרש עם שירים בעברית, עברית,
 צרפתית ומספרית.
 שש אמרו לי בקיבוץ שצריך לכתוב כל
 בנאדם, לא חשוב פשוט צבע צבע או דת
 הוא בא, אבל הוא משהו עשה את זה
 באמ"י הוא שואל.
 הוא אוננו למדמים את הילדים שלנו
 את האמ"י לא או יודעת לכתוב
 שירים ולשיר עם הביטאור, אני מנסה
 להעביר לאנשים את המסר שלי בצורה
 הזאת.
כתבה טרה אינספרי:
 כדי לטנות את המחר
 סר האנטי-טאר
 אני כותב, אני כואב
 כן... כדי לטנות
 נגד החרש לטנות, על מיתרים פרוטס
 לחדר את כלי ההידברות —
 אני כשרות.
 אני לא תרעה, אני שתיקת ועדי
 שתיקת, שתיקת
 שתיקת העצבים לתום, שתיקת
 המגזלים
 שתיקת אכיר מוליטי מאחורי
 מרגלים
 שתיקת חרץ של עם כבוש —
 סקס לפני המצויה...
 כדי לטנות את המחר של האנטי-טאר
 כדי לטנות לפני שתיית כבר מאוחר
 כי על ארבע כנפות הכל
 אשכר — אמר ביילוק לנעם:
 שש וזרחה, שקיפה פזרתה והחשום
 שום...
 41

התחלתי לא לשון הארץ
 סויה שלי, נסעתי בטינובוס בכפרים הי
 אינדיאניים בגונגלים של דרום אמריקה,
 קלטה, ספגתי והתחלתי לפרוץ, היום כשי
 אני טרה אני מנסה להעביר דרך השירים
 אינדיאניים, יש לי רעיון, הקונסטה
 בלאנס לאינדיאניים שבירת דרך צנורות
 אני חושבת שיש להם זה לא טוב, להגיד
 משהו במסגרת רחבה יותר זה יותר משני
 ואני מנסה היום את התוויקטיות שלי
 לסלול יותר פרגמטי.
 הוא נימנית עם חגי הסמל בצרפת,
 יוצרת קשרים עם מסוררים ואישים פלס'
 טינים ומנסה ללמוד את הבעות שלהם,
 הוא השתתף בסמינל הוורודי-ירוקי הי
 ראשון שארגן בצרפת למסרות של קרוב
 והבנה הדוידה בין שני הנשים, אבל היא
 רואה את הבעות דבר הרבה יותר או
 ניכרמלי, לא רק הישראלים והסלטינים
 מפנימים אותה, היא מפנימת בעיות
 של אירופאי, עיראק וארנסטיה.

כדי לשנות'

אני מרגישה שהחיים שלי
 באים משהוא אבל אני מוחזקת
 להיבדקיות מכל העולם והרדיוס שלי מדי
 ארץ ונשואי הכתיבה שלי הם אנשים מדי
 ישראליים, חצי חצי.
 את הקליטה הראשון בשפה העברית הפו'
 קרה טרה בצרפת לפני שנה, רציתי לנגש

שני שירים:

אדמתו של עלי
 עם שחר השמים עלי / לחרוץ את אדמתו — / עם נוצל לו נו הבכור, /
 עם נקבר ספר.
 נוחו חובל / בושם האביב / שלווה ושלוטם סמיב.
 נגורת מפרשת העץ / מושכת הפרדה / זו ונעלס הכפר / מאחורי גבעה.
 אל עצי המרו ישים את פספיו / ופעם פרו של עץ, ופשו בעל בדיו.
 בחנינו אל הנו / ניב על נוהם / קפץ את ארנובו / וליבו הלם.
 רעש הבולווור נוסר בחלל / עלי המרו שרועים ושדושים אלעל.
 את אדמתו של עלי — מקור חיים / תהי דמעותו למטר רביבים.

אבן, ניר או מיספריים

אבן, ניר או מיספריים / אתה, שמים, שלוש...
 אבן — כדי לטנות פנינול ומוסה / וירושלים השלמה / והרופטית כל סדק
 לטחום / על השבונה של שלום.
 ניר — כי אין כמו ספר המפרים / לאלוהי וכיוסו / ובזכותו נגיפה דול /
 מן הפרת עד החודקל.
 מיספריים — כדי לטור את הנדה / ולהפיר לפי מידה... / כפי שאמר
 הרצל הנוצ / אם תרצו אין זו אנדה.
 אבן — כדי לסקול בה ולעום / כל מי שיאמר שהמלך הוא פרום /
 ולאיום על כל בונד / שמלתי, או שום שובת...
 ניר — כדי לפזות תמילון / ולראות שכאן קוראים / למלפונים כבדי
 שום... מלפונים משוחחרים.
 מיספריים — כדי לתפוס לך תלפון / ולטורו מלכתחילה / אם תאמר
 שלפטיני / זה לאום — חש וחוללה.

ימנודו יונק
 הילד ימנודו, הילד היה הבודד של טרה אלמנוד
 הילד ימנודו, הילד היה הבודד של טרה אלמנוד
 הילד ימנודו, הילד היה הבודד של טרה אלמנוד

דון קישוטיות פרגמטית

היא חיה בכית בודד כדורם צרפת בהרבת
 בעלת שלם אבנות מרמק, שני ילדים,
 כלבה בשם יספן, והרוב הרבה השניים
 היא כותבת, מלחמה וטרה שירים על
 נסעתי לחו"ל במקרה, ספרה, בעצם
 רציתי להיות שחקנית, אבל יום אחד הלכתי
 בכפר ורונגו ופגשתי שם את הרני קלי.

אחבת האדמה על העוקץ, על חוסי הצדק
 והשתיון, על הרוב הרדום.
 היא אינה רוחה נתח, היא מנסה ללחום
 עם הגישארה בעד עולם טוב יותר, נגד
 בולדוריים והטפטים אדמות מרויות לפי
 הרבות, נגד האודיות והעין, לפי
 סים התנובות הרוחות בעד יתורים ופלי'
 טינים כחאר, אבל טרה, בעלת העיניים
 הירוקות הנמוקות מכליגה על העיונות,
 הם, עוד ויבנו עשם, היא מנסה.

בת-קיבוץ גדה
 בעיירה צרפתית
 ושולחת משם מסר
 מוקלם נגד הכיבוש
 ולמען ישראל אחת

בגיטארה נגד בולדיוזר

אם צעירה
 טרה עם בנה הראשון, חומר, לפני 11 שנה בדוגמק, את
 המוחה, צילם בעלה שואר עם אשתו בס'צ'פוט, הוא
 הוציא בולדיוזר את כל הילדים של גיזלה חרד — הרחוק, הרחוק, הגינה והמחשבות.
 40